

Allah'tan daha fazla merhametli değilsin-1

Şefkat Yüzünden, Esasat-ı İslâmiyenin Haricindeki Bid'at ve Dalalet Yollarına Sapanları Çeviren Bir Hakikattir

Şefkat-i insaniye, merhamet-i Rabbaniyenin bir cilvesi olduğundan elbette rahmetin derecesinden aşmamak ve Rahmeten li'l-âlemîn Zat'ın (asm) mertebe-i şefkatinden taşmamak gerektir. Eğer aşsa ve taşsa o şefkat, elbette merhamet ve şefkat değildir; belki dalalete ve ilhada sirayet eden bir maraz-ı ruhî ve bir sekam-ı kalbîdir.

Mesela, kâfir ve münafıkların cehennemde yanmalarını ve azap ve cihad gibi hâdiseleri kendi şefkatine sığdırmamak ve tevile sarmak; Kur'an'ın ve edyan-ı semaviyenin bir kısm-ı azîmini inkâr ve tekzip olduğu gibi bir zulm-ü azîm ve gayet derecede bir merhametsizliktir. Çünkü masum hayvanları parçalayan canavarlara himayetskârane şefkat etmek, o bîçare hayvanlara şedit bir gadir ve vahşi bir vicdansızlıktır. Ve binler Müslümanların hayat-ı ebediyelerini mahveden ve yüzer ehl-i imanın sû-i âkıbetine ve müthiş günahlara sevk eden adamlara şefkatkârane taraftar olmak ve merhametkârane cezadan kurtulmalarına dua etmek, elbette o mazlum ehl-i imana dehşetli bir merhametsizlik ve şenî bir gadirdir.

Risale-i Nur'da kat'iyetle ispat edilmiş ki küfür ve dalalet, kâinata büyük bir tahkir ve mevcudata bir zulm-ü azîmdir ve rahmetin ref'ine ve âfatın nüzulüne vesiledir. Hattâ deniz dibinde balıklar, canilerden şekva ederler ki "İstirahatimizin selbine sebep oldular." diye rivayet-i sahiha vardır. O halde kâfirin azap çekmesine acıyıp şefkat eden adam, şefkate lâayık hadsiz masumlara acıymıyor ve şefkat etmeyip ve hadsiz merhametsizlik ediyor demektir.

Yalnız bu var ki müstahaklara âfat geldiği zaman masumlar da yanarlar, onlara acımamak olmuyor. Fakat canilerin cezalarından zarar gören mazlumların hakkında gizli bir merhamet var.